

Jöjj el, Uram Jézus!

Már hosszú évek óta számomra a karácsony az új év kezdete. Nem mintha nem ismerném a naptárt. Jézus születésének ünnepével bennem is megszületik az új életre való nyitottság. Ilyenkor azt keresem, hogy Isten milyen üzenetet, biztatást küld nekem az új évre vonatkozólag. Emlékszem az egyik évre, mikor még fiatal voltam, hogy az éjféli misén hátul álltam a szüleimmel, és a tömeg miatt nem tudtam elképzelni, hogy fogok áldozni. Ám előttem is volt pár ember, akik ugyanazt szerették volna, és nekem csak szorosan a nyomukba kellett maradnom. Ezt vittem el arra az évre magammal: a nehéz, kilátástalan helyzetekben is van megoldás, ne adjam föl, csak kövessem szorosan a segítséget.

Az Egyházunk ilyen segítség. Utat tör a világ szövevényeiben a Szentlélek által.

Tele vagyunk információval, hírekkel szerte a világból, amelyek körülönnak. Kavarognak a fejünkben és a szívünkben, és egy sor dolgot megkérdőjeleznek bennünk. Egyházunkon keresztül a Lélek vezet tovább, csak hallgassunk oda. Isten akarja a továbbhaladásunkat, akarja a növekedésünket.

Vajon mi mit akarunk?

Az egyházi év Adventtel kezdődik. Várakozással. Sokan a szeretet ünnepére készülnek ilyenkor, egy szűkebb réteg Jézus születéséről is megemlékezik, egy sokkal szűkebb kör pedig Jézus visszajövetelét is várja, mert az Advent leginkább ezt jelenti. Ezért a bűnbánat színe, ezért a megtérés ideje.

Ha valaki meghallja, hogy Jézus visszatérése várható, általában azt mondja: Ne siessen annyira, én még élni akarok; pedig az a valóságosabb élet, ami odaát vár minket Isten Lelke által. Ha színről színre láthatjuk, és benne maradhatunk.

Merjük kezdeni az új évet ezzel a várakozással: **Jöjj el, Uram Jézus!**

Ő tudja átalakítani a szívünket, ő tudja megmutatni a következő lépést.

A szentek ezt tették, akik mint okos szüzek „lámpásaikkal együtt olajat is vittek edényeikben.” Mt 25, 4. A hit, a bizalom és az engedelmesség olaját, mely a Szentlélektől származik. Saját erőnkől nem tudunk megváltozni, de Ő átalakíthat minket, csak bízzuk reá magunkat.

Várakozásunkban Isten cselekszik, de nekünk is oda kell tennünk magunkat. Őt dologban látom, hogy nekünk, hitben járó katolikusoknak mire kell odafigyelnünk. Hasonlóan, ahogy a kezünkön öt ujj van.

1. A hüvelyk ujj: a Szentlélek keresztségünk – a mindig új személyes kapcsolatunk az Istennel, mely nem a megszokásból, hanem az Ő ajándékából fakad. Ezt éltek az apostolok, ezt kapjuk a bérmlásban is.
2. A mutató ujj, mely közel van a hüvelyk ujjhoz: A rendszeres imaélet, dicsőítés, a szentségi élet mellett.
3. A középső ujj, melyet körbe vesz a többi: a Közösségi élet, mely nem merülhet ki a közös szentmisén való részvétellel; kölcsönös ismeretben, szeretetben egy konkrét kis vagy nagyobb létszámú közösséggel, akikkel támogatjuk,

BEMUTATKOZÁS

Sok évvel ezelőtt a Bartha családban Angéla néven kereszteltek meg, ami nagyon megerősít, és jelentése szerint hiszem, hogy Isten küldetésében járok. Szabolcs-Szatmár egy kisebb helységében nőttem fel hitben, mégis közel álltam hozzá, hogy elveszítsem a nagy kommunizmusban. Megtérésem után egyre erősödő vágyat érztem, hogy másokat is Jézushoz, az élet forrásához vezessek. Így lettem szociális testvér, küldetésem szerint pedig evangelizátor, mind hittanár, mind kurzusok, lelkiprátorok... szolgálati területein. Már megéltem a 25 éves első fogadalmam jubileumát, ami alapján a mottóm: „Szeretet az Isten.” 1Jn 4, 16

erősítjük egymást, és amennyire lehetséges, az atyák támaszai is vagyunk.

4. Gyűrűs ujj, mely ajándékaival Istent dicsőíti: olyan szolgálat, melyben élünk azokkal a karizmákkal, amiket nekünk a Szentlélek adott. Ezek lehetnek rendes és rendkívüli ajándékok, mint Jézusnál. Lehet tanítás, de lehet a gyógyítás ajándéka is.

5. Kiss ujj, mert ebben nagyot kellene fejlődünk: **Evangelizáció! Tanúságot**

tenni a környezetünkben, otthon és a munkahelyen. Utazás és sorban állás közben.

Mindezt nem tudjuk a saját erőnkéből, de Isten segítségével igen, ahogy Nagy Szent Teréz mondta, én egyedül nem érek sokat, de Isten és én, az minden.

Kérjük, sóhajtsuk, kiáltsuk hát teljes szívből egész évben: **Jöjj el, Uram Jézus!**

Jézus tanítványa: **Bartha Angéla**

Hírmondónk aktuális számának tartalmáról

*“Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek,
hogyan emberek lehessetek!”
(Vass Albert)*

Nem okozunk nagy meglepetést azzal, hogy decemberi kiadásunkat a Karácsonyi várakozásnak szenteljük. Hit, magyarság, hitelesség. Jézus első eljövételének ünnepére való várakozásunk mottói. Írásaink szerzői, vagy azoknak alanyai ugyanis hívő magyar emberek, hiteles emberek. Vegyük először az eddig számunkra kevésbé, vagy egyáltalán nem ismert szerzőinket. Első oldalunkon Bartha Angéla SSS, a Szociális Testvérek Társaságának örökfogadalmas tagja, e női rend szerzetese, aki 2006-tól kezdődően nyolc éven keresztül a Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás Nemzeti Szolgáló Bizottságának elnökeként dolgozott. Nemcsak a felelős evangelizációs munkája teszi őt hitelessé, hanem személyes kisugárzása, minden megnyilvánulásában Istent dicsőítő vidám természete, karizmatikus egyénisége.

Erdélyből, Székelyföldről Szabó Réka, aki Gyergyószárhegyen született, a szárhegyi művésztelepekből nyert indítást, hivatást, fiatal képzőművészként Csíkszeredában él és alkot. Építész férjével együtt idén nyáron kerültek kapcsolatba Máriacelli zárandok-családunkkal. A szorgalmas munkában, az egymás iránti tiszteletben, értékeink felismerésében lát jövőképet, nem a szélsőséges megnyilvánulásokban.

Szintén Erdélyből Kovács Zsolt atya, aki ez évben már harmadik alkalommal kelt útra, velünk egységben és őszinte barátságban a máriacelli Szűzanyához. Zsolt atya 33 éves, katolikus papként szolgálja

a rábízott híveket egy Magyarlakhoz hasonló lélekszámú faluban Kézdimartonoson, Erdély és az egyházmegye legkeletebbre fekvő plébániáján. Nem hagyná ott szülőföldjét, elődei öröksége, Erdély szépsége miatt sem, de leginkább a jó erdélyi emberek, magyar és román jóbarátai miatt.

Mindenki számára ismert emberek következnek, akik itt a közelünkben, községünkben vívták ki tiszteletüket. Monek Józsa bácsi, az Igazgató úr, aki hosszú életpályája során aktív közösségi ember volt Magyarlakon és Csörötneken is; ember, aki valódi missziót teljesített a tanítványaiával való odaadó törődéssel, azok oktatásával, emberré nevelésével.

Takács Gyula atya, falunk plébánosa, aki már 37 éve családjaként tekint a rábízott filiákban élő emberekre, szolgálata mellett több egyetemen tanít szentírástudományt, ókori nyelveket. Tanácsként az egész életre kiható akarást, a következő lépésnél távolabbra látó szemléletet adja, hogy tetteink révén megállhassunk Isten előtt.

Magyarics István, helytörténészünk, aki fáradságot nem kímélve hozott létre értéket, gyűjtött – és ma is gyűjt folyamatosan – mérhetetlen kincset falunk történelmének, történeteinek dokumentálásával. E számunkban – Pisti gyűjtőmunkájának köszönhetően – egy pillanatra 50 évet léphetünk vissza egy fénykép segítségével.

A felsorolt személyek hiteles példáját hozzuk Karácsonyra az olvasók elé, magunk elé. Az ő hitelességük révén meríthetünk erőt a magunk hitéhez, nem hivalkodó magyarságunkhoz, igaz mivoltunkhoz. Kitartó hitben élni, Isten képmásának lenni, erre törekedni egész életünk folyamán: ez a hitelesség. Írásaink szerzőiből, mondanivalójukból, írásaiknak alanyaiból is ez sugárzik.

Karácsonyra jó szívvel ajándékként adjuk mindezt.

TARTALOM:

Karácsonyi evangelizáció	1	Magyarlak aranylapjairól	9
Aktuális számunkról	2	Önkormányzati híreink	10
Igazgatónkra emlékezünk	3	Székelyföldről – hitelt érdemlően	11
Egészségnap az iskolában	4	Hitélet	12
Kultúra, rendezvényeink	6	Sport hírek	19
Óvodai színes képek	7	Hirdetmények, egyéb	20

IMPRESSZUM: Magyarlakai Hírmondó – Magyarlak község közéleti és kulturális lapja. Szerkeszti: a Magyarlakai Kulturális és Hagyományörző Egyesület elnöksége. Vezető szerkesztő: Frigy József. Kiadja: Magyarlakai Kulturális és Hagyományörző Egyesület. Felelős kiadó: Magyarics István. Nyomdai előkészítés: Mesics Róbert. Megjelenik: negyedévente.

Egy újabb lámpás fénye hunyt ki...

ISTEN ÖNNEL, IGAZGATÓ ÚR!

Szomorú szívvel olvastuk a Vas Népe gyászrovatában a családtagok által közzé tett sorokat:

„Istenem! Köszönjük, hogy a mienk volt, s az is marad,
mert ki szeretetei szívében tovább él
nem hal meg, csak távol van.”
(Szt. Ágoston)

Mély fájdalommal tudatjuk mindazokkal,
akik ismerték és szerették,
hogy

MONEK JÓZSEF
gyémántdiplomás tanár,
nyugalmazott iskolaigazgató
életének 91. évében elhunyt.

Egy hosszú, kiteljesedett élet ért véget halálával. Elment ugyan, de mély nyomokat hagyott a világban és példát, hiszen életútja mindnyájunk számára mintát jelenthet.

Monek József egy öt gyermeket nevelő, szerény anyagi körülmények között élő család első szülöttjeként, 1925. július 11-én, Rábagyarmaton látta meg a napvilágot. Kitűnő tanuló gyermek volt. Sokat olvasott, ami az akkori rossz fényviszonyok miatt látását károsította, és korán szemüveg viselésére kényszerítette. Gyermekként kezdett a szentgotthárdi ciszteri apátságban dolgozni. Szülei bíztak abban, hogy a ciszterek segítségével papnak taníttathatják, hiszen az ő támogatásukkal érettségizhetett a Vörösmarty Mihály Gimnáziumban is. Ám a történelem közbeszólt. A cisztereknek el kellett hagyni Szentgotthárdot.

Sorsa alakulásában a Rábagyarmaton nyaraló Szentirmay Jánosnak volt a továbbiakban fontos szerepe. Ő vitte magával Budapestre, és a ház körüli munkák elvégzéséért lakhatást biztosított neki. Az ő közbenjárásával sikerült bejutnia a Műszaki Főiskolára, ahol matematika szakon kiváló eredménnyel végzett. Maradhatott volna a főiskolán is, de ő nem szerette a nagyvárosi életet, ezért inkább Mosonmagyaróváron vállalt munkát, kezdett el tanítani. Egy idős kollégája személyében itt ismét támogatóra talált. Védőszárnyai alá vette, és segítette a pályakezdő pedagógust, aki élete végéig hálával emlékezett jótevőjére. A sors azonban ismét közbeszólt. Édesanyja betegsége haza szólította. Ekkor Verő Elemér igazgató úr Csörötnekre hívta tanítani. Monek József nyugdíjba vonulásáig maradt az iskola pedagógusa. Tanított, színjátzó csoportot vezetett, táboroztatott, iskolát igazgatott, felügyelte az új iskola építési munkáit, tanácselnök helyettesi pozíciót töltött be... és sok egyéb dolgot tett. Magyarlak és Csörötnék közösségi életének aktív szereplője volt.

A csupasz életrajzi adatok azonban nem fémjelzik a tanárt, a pedagógust.

Ő volt az a pedagógus, aki évtizedek elteltével is ugyanúgy ismerte egykori diákjait, emlékezett tanulmányi eredményeikre, sportolói sikereikre, az iskola falai közt elkövetett csínytevéseikre, mint amikor még az iskolába jártak.

Monek József ember volt a szó nemes értelmében. Ember, aki kiállt tanítványai mellett. Ember, aki a gyerekek családjainak gondjait magáévá tette. Ember, aki előre tekintett az iskola, a növendékek, a tantestület érdekében. Ember, aki örül tanítványai sikereinek, aki büszke diákjaira. Ember, aki a diákok, a szülők elismerésére, és nem magas rangú kitüntetésekre vágyott. Munkájáért nem várt mást, csak a tanulók tiszteletét, a szülők elégedettségét. Felelősséggel tette a dolgát: helyállt, mint szerető családapapa; és helyállt, mint felelős állampolgár, a köz- és a családi élet színterén egyaránt példaszerű életet élt. Búcsúunk az Embertől, aki életével mutatta a példát, akit érzékeny és visszafogott egyéniségnek ismertünk, de aki szívesen anekdotázott, szerette a társaságot, a jókedvet.

Alakja, hangja, humora tanártársai és tanítványai emlékezetében örökre megmarad.

„A LÉLEK ÉL: találkozunk!” (Arany János)

Búcsúunk... Nyugodjék békében, Igazgató Úr!
Isten adjon vigasztalást a gyászban családja minden tagjának.

Kovács Zsuzsanna

Egészségnap Magyarlakon

EGÉSZSÉGTÚRA AZ EGÉSZSÉGMEGŐRZÉS ÉS BALESETVÉDELEM JEGYÉBEN

A Szentgotthárd és Térsége Iskola Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája november 18-án témanap keretében tartotta az „Egészségnap – Egészségtúra az egészségmegőrzés és balesetvédelem jegyében” című rendezvényét. A tagintézmény nagy hangsúlyt fektet a tanulók egészséges életmódra való nevelésére, a több évtizedes egészségvédelmi oktató-nevelő munkának látványos eredményei vannak.

Betegségmegelőző és egészségmegőrző tevékenységek fontos színterei a testnevelés- és biológiaórák, valamint a diáksportköri foglalkozások. Osztályfőnöki órákon is foglalkoznak a diákok a témával változatos munkaformákban. A tanév során számos egyéb

programot (tömegsport, természetjárás, ismeretterjesztő-felvilágosító előadás, vetélkedő, stb.) is szerveznek az egészségvédelem jegyében, hogy felhívják a tanulók figyelmét az egészséges táplálkozás és életvitel, valamint a rendszeres testmozgás fontosságára.

Az egészség hónapjában még fokozottabb figyelmet szentel az iskola az egészségmegőrzésnek. Az idén egy nyolc állomásból álló „Egészségtúrát” szerveztek. A projektnap keretében a gyerekek vizsgálgattak, élményt és sok hasznos információt szereztek a testi és lelki egészség őket érintő és érdeklő témáiban. A programba az iskola összes tanulóját és dolgozóját bevonták. A diákok vegyes korösszetételű, előre kialakít-

A „Sulizsaru” állomáson Kovács Attila tanár úr a kerékpár kötelező tartozékairól beszél

A „Sulidentben” Aradiné Povázszy Katalin tanítónő a fogról tart ismertetőt

A „Mérőállomáson” Stepics Zsanett és Tóthné Köncz Valéria tanárnők testmagasságot, testsúlyt mértek és életmódtanácsot adtak

Horváth Réka, Anna és Nóra (testvérek) a puzzle-kirakás nagy mesterei

tott csapatokban oldották meg az egyes állomásokon a feladatokat. A „Sulident” helyszínén átismételték és gyakorolták a tanulók a helyes fogápolás technikáját. Az „Egészségbárban” zöldség- és gyümölcsfelismerési feladatot oldottak meg, majd kötetlen beszélgetés formájában szó esett a korszerű táplálkozásról. A „Sulizsaru” állomáson a baleset-megelőzés volt a téma, megismerkedtek a legújabb KRESZ-szabályokkal és a helyes közlekedési kultúrával, valamint elsajátították, melyek a kerékpár kötelező tartozékai. A „Tinikozmetikában” hasznos tippeket és tanácsokat kaptak a diákok a bőrápolással, a kéz- és lábápolással, valamint a kozmetikumokkal kapcso-

latban. A „Mérőállomáson” testsúly-, testmagasság-, vérnyomásmérésen vettek részt, mindenki kiszámolhatta a testtömeg-indexét, sőt a szervezők életmód-tanácsadással is szolgáltak. A „Teaházban” finom és egészséges gyümölcs- és gyógyteákat (gyömbér, csipkebogyó) kóstoltak a gyerekek, megismerkedtek a teafogyasztás kultúrájával, és nagy lelkesedéssel egy jó hangulatú zumbaedzést is végigtornásztak. A „Fitotéka”ban szemügyre vették a térség legfontosabb gyógynövényeit és a belőlük készült gyógyhatású készítményeket, valamint ismertetőt kaptak azok élettani hatásairól.

A projektnapon a tanulók

Deutsch Szilvia és Aradiné Povázsay Katalin tanítónők a fog „barátait” és „ellenségeit” szemléltetik a gyerekeknek

A gyógynövények élettani hatásairól és felhasználásukról is oldottak meg feladványokat a csapatok

Némethné Orbán Szilvia és Kovács Zsuzsanna tanárnők a zumbaórán alaposan átmozgatták a tanulókat

Tóthné Takács Hajnalka tanárnő gyógynövény-felismerési gyakorlattal várta a csapatokat

számos új ismeretet szereztek játékosan, élményszerűen az egészségmegőrzés és balesetvédelem témakörben, ezt a helyesen kitöltött „Egészség-tótó” is igazolta. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a projektalapú oktatás ugyan nagy előkészületeket igényel, de érdemes alkalmazni, mert hatékonyabb munkát érhetünk el vele, a tanulók könnyebben és eredményesebben sajátítják el tevékenységorientált mun-

kaformában az ismereteket, és emellett élményhez is jutnak, valamint a csoportmunkán keresztül minden bizonnyal javult együttműködési és empátiás készségük.

A rendezvényt Csörötnek Község Önkormányzata és a Kistérségi Egészségfejlesztési Iroda is támogatta.

Kiss Katalin Melinda
tagintézmény-vezető

Őszi programok a Művelődési házban

Októberben csatlakoztunk az Országos Könyvtári hét programjaihoz, „Könyvtári legek” címmel. Általános iskolánk 3-4. osztályos tanulói látogattak el Könyvtárunkba. Sok mindent megtudtak könyvekről, az ország legnagyobb könyvtáráról, majd egy kvízzjátékban mérték össze újonnan szerzett tudásukat.

Idősek napján megtelt a Művelődési ház nagyterme. Monek Gyula polgármester úr köszöntő beszéde után a magyarok adták elő kedves műsorukat. Ezután a Boglya népzenei együttes zenélt, akik nagyon jó hangulatot teremtettek, majd vacsora után László Ferenc szolgáltatót élő zenét nyugdíjasaink öröme.

Idén is megrendezésre került a Tökfaragó délután, amit a Magyarlakai Ifjúsági és Kulturális Egyesület tagjai valósítottak meg. Rémisztően szép díszítés, rengeteg finomság, no és persze tökfáragási lehetőség fogadta az érdeklődőket. Szébbnél szébb alkotások készültek, a legjobbakat a szervezők ajándékokkal jutalmazták. (Díjazottjainkról külön cikkünkben olvashatnak. – a szerk.) A délután zárásaként tűz-zsonglőrök érkeztek Kőszegről, akik elvarázsolták a közönséget tűztáncukkal.

Az adventi koszorú-kötő rendezvényen ismét sokakkal együtt sikerült elkészítenünk az asztaldíszünket. Köszönjük Brückner Gábornak és feleségének Krisztinának a sok kreatív segítséget!

Kiss Tímea, művelődés-szervező

Kirándulás Szlovéniába

2016. októberében a Hagyományörző Egyesület tagjai kiránduláson vettek részt. Fő úti célként a szlovéniai Dobronakban lévő Orchidea park látogatását tűzték ki az egyesület tagjai. Útközben a velemeri templomot tekintették meg, majd Lendván az új kilátóba is felmerészkedtek a bátrabbak.

A kirándulás bővelkedett látnivalókban, de jókedvből sem volt hiány, valamint az Asszonykórus jóvoltából sok-sok éneklésben is részünk lehetett.

Kiss Tímea

Tökfaragó délután

Az idei évben október 29-én tartottuk az immár hagyománynak számító magyarlaki tökfaragó délutánunkat. Nagy örömmel tapasztaltuk, hogy ebben az évben is rengeteg érdeklődőt köszönthettük. A gyermekeket a tökfaragás mellett játszóház, kézműves foglalkozás és boszorkánykonyha várta.

Ez évben két kategóriában hirdettünk versenyt. Az első kategóriában azok a gyermekek indulhattak, akik önállóan, szülői segítség nélkül faragták ki a tököket. E kategória nyertesei: első helyezett Nagy Nóra, a második Tóth Vanda és Dáme Levente, a harmadik helyezést pedig Mészáros Bence nyerte el. Különdíjas lett Molnár Géza.

A második kategóriában a gyermekek szüleikkel együtt indulhattak. A kategória első helyezettje Puskás Botond és szülei lettek, a második helyen Kiss Attila és szülei, a harmadikon pedig a Wágner család végzett. Ebben a kategóriában is hirdettünk különdíjat, melyet Gazdag Ábris és szülője nyert meg. Ezúton is gratulálunk a nyerteseknek.

Azt hiszem elmondhatom, hogy a délután nagyon jó hangulatban telt, zárásként pedig a BE-JÓ Táncgyűttes tűztánc előadását tekintettük meg. A lányok briliáns ügyességgel bűvölték a tűz elemét, köszönet nekik az élményért.

Labritz Hajni, MIKE

Színes programok a magyarlaki óvodásoknak

Az őszi és tél eleji programok nem hagyták unatkozni az ovisainkat.

Felléptek a Művelődési házban az Idősek napján, ahol nagy sikert arattak. Jártak a szentgotthárdi színházban, ahol a Holló együttes Varázsének című darabját nézték meg.

Rábagyarmaton a Művelődési házban az Orfeum Vándorszínpad Mikulásváró műsora szórakoztatta a gyerekeket.

Az EFI szentgotthárdi iroda támogatásával ellátogatott az óvodába Gerbert Judit Sárvárról, aki ringató foglalkozást tartott. Zenéltek, verseltek, jól szórakoztak.

A legnagyobb izgalmat a kicsiknek a Télapó érkezése okozta. Rengeteg verssel és énekkel készültek a Télapónak, aki nagyon meg volt elégedve, így sok-sok ajándék előkerült a puttonyából.

Kiss Tímea

Megemlékezés a Gulágra elhurcolt magyarlakiakról

November 27-én emléktábla avatással tisztelgett Magyarlak lakossága, a II. Világháború idején a Gulágra, a Szovjetunióba elhurcolt 3 magyarlaki lakos előtt.

A Művelődési háznál elhelyezett emléktáblán Takács Ferenc, Monek József és Néber Elemér neve szerepel. Az érintett személyek életútját Monek Gyula polgármester méltatta, majd egy ismeretlen katona Fogolyének című versét Jandrasics Eszter és Dzsida Anna mondta el. V. Németh Zsolt államtitkár megemlékezését követően került sor ezután az emléktábla leleplezésére, amit dr. Takács Gyula plébános áldott meg. Az ünnepség a Magyarlakai Kulturális és Hagyományőrző Egyesület Asszonykórusának énekével zárult.

Az emléktábla elhelyezését a Gulag Emlékbizottság, valamint az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő támogatta.

Kiss Tímea

Visszapillantó

Ez alkalommal ismét egy fényképet mutatunk be az Értéktár Bizottság munkája során összegyűjtött archívum képei közül. Együttal köszönetet mondunk Kardos Lajosnénak, a mostani és a korábban megjelentetett képeken szereplő személyek azonosításához nyújtott segítségéért, illetve az utólagos pontosításáért.

Ha a kedves olvasók közül valaki a képeken szereplő személyek közül másokat is felismerne, és ezt a szerkesztőséggel is megosztaná, a segítségét nagyon megköszönnénk.

Magyarics István

Magyarlakai férfiak a kultúrház lépcsőjén az 1960-as években, egy tsz-rendezvény alkalmával.

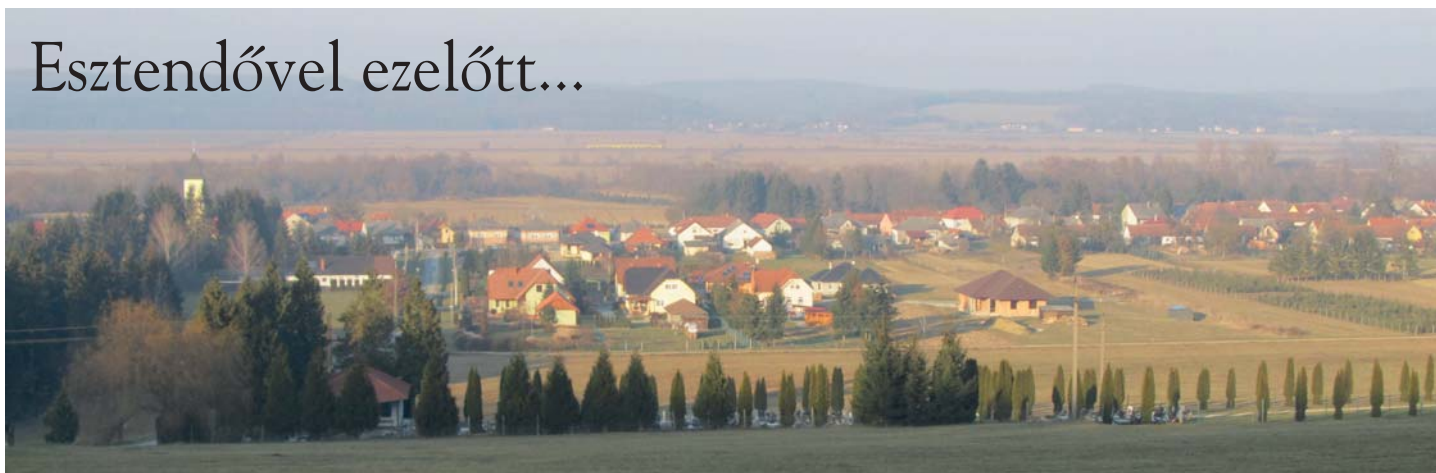

Legfelső sor: Molnár (Huszár) József; Herczeg Jenő; Magyarics (Bognár) István; Restás József; Sass József (Firkó);

A lépcsőn állnak: Báger Ferenc (Hosszi); Dancsecs (Szunyok) Imre (az ablak mellett, takarva); Háklár (Marcin) Imre; Magyar József; Báger József (Muzsi); Molnár Ferenc (Zicsi) (pipával); ?; Gaál (Lankik) János; ? (ballonkabáttal a kezében); Szukics Mihály; Molnár Imre (Sujszter); Cséve József; Mesics (Erdős) Gyula; Magyarics (Gergő) Ferenc; ? (kihajtott gallérú ingben); Papp (Kispap) Ferenc;

A lépcső előtt: Dolgos (Gyapai) Ferenc; Németh (Csitti) Károly; Herczeg (Ferencik) Ferenc; Mezei László; Vari (Ignác) Ferenc; ? (szandálban);

Eszkendővel ezelőtt...

Kegyelmekben gazdag Karácsonyt kívánunk!

A magyarlakai templom ünnepi oltáráról készült, a tavalyi karácsonyi hangulatot felidéző fényképpel, valamint egy szereteteinkre emlékező verssel kívánunk minden kedves olvasónknak – Magyarlak határain belül és azon túl – kegyelmekben gazdag, belső békével áthatott karácsonyi ünnepeket!

*Monek Gyula polgármester és az
Önkormányzat Képviselő-testülete,
valamint a Magyarlakai Hírmondó szerkesztői*

Aranyosi Ervin:

Gyűjts egy gyertyát

Gyűjts egy gyertyát, s légy lélekben véle.
Kérdezd meg, hogy más létsíkon él-e?
Emlékezz rá, tisztán szeretettel,
Ő már lélek, Földet megjárt ember.
Neki könnyű, már mindent megértett,
mért bántotta, miért fájt az élet.
Mindenkinek régen megbocsátott,
megértően nézi a világot.
Álmaidban vissza-visszatéved,
figyelmeztet és tanítgat téged.
Ha szavára oda is figyelnél,
lelked mélyén megnyugvásra lelnél.
Gyűjts hát gyertyát, s merülj el magadba,
fényt láss, mintha felnéznél a Napba,
ha a lelked végre tisztán látod,
megértheted Te is a világot...

Megérkezett a Mikulás

Az idén is, mint minden évben, eljött Magyarlakra a gyermekek várva várt barátja, a nagyszakállú, pirospozsgás arcú jó Mikulás. Két segítője is volt – két morcos kinézetű krampusz – arra az esetre, ha fegyelmezni kell egy két „rosszcsontot”. Megjegyzem ilyen gyerek nem volt az egész faluban.

Mikulás-verssel és énekkel köszöntötték a gyerekek az érkező Mikulás bácsit. Mindenkihez volt néhány szép, kedves szava, de a rossz szokásaikra is emlékeztette a gyerekeket. A Mikulás azt is pontosan tudta, hogy étkezésnél ki válogatós, ki makacsodik az oviban vagy az iskolában. Azt is tudta, hogy ki rendetlenkedik vagy verekszik a társaival, és ki nem fogad szót a szüleinek.

De azért a dicséret sem maradt el az ajándékozás közben.

Megköszönjük a Mikulás bácsinak és a krampuszoknak, hogy nem feledkeztek meg falunkról, azok legkisebb lakóiról!

Monek Gyula

Nevelőszülőket keresünk

NEVELŐSZÜLŐKET KERESÜNK!

**Vas Megyei Gyermekvédelmi Központ,
Általános Iskola és Területi
Gyermekvédelmi Szakszolgálat** felhívást
tesz közzé,
nevelőszülői feladatok ellátására.
Várjuk azokat az érdeklődőket,
akik elhivatottságot éreznek az állami
gondoskodás alatt álló gyermekek
foglalkoztatási jogviszonyban történő
gondozására, nevelésére.
A jelentkezők számára a 60 órás felkészítő
képzés ingyenes.

Jelentkezni személyesen:
Vas Megyei GYVK 9700 Szombathely,
Vörösmarty u. 11. sz. alatt, vagy Tel.: 94/514-590, 0670/436-5972
E-mail: vasitegyesz@vasmegyeigyvk.t-online.hu

A Vas Megyei Gyermekvédelmi Központból Németh Beáta nevelőszülői tanácsadó kereste meg kérésével Önkormányzatunkat egy aktuális felhívás közzétételére. *Monek Gyula, polgármester*

Erdélyről – Székelyföldről

Évközi kiadásunkban számoltunk be az idei Csíksomlyói Búcsúról, nemzetünk talán leginkább lélekemelő ünnepéről. Magyarlakaiak is szép számmal vettünk részt a pünkösdszombati szentmisén, együtt lengett Magyarlak-címeres zászlónk a több száz másik magyar vagy székely zászlóval a Nyeregben.

Székelyföldön élni, magyarnak megmaradni, úgy egyáltalán boldogan élni székelyként e gyönyörű országrészben; ezek a kérdések foglalkoztattak ott-tartózkodásunk alatt is, de méginkább hazaérkezvén, amikor kezdték letisztulni az átélt élmények, a szépséges ter-

mészeti környezet látványa, az ottani emberek barátsága, az ünnepek meghitt pillanatai. Láttam, érzelmekben megéltem a "jéghegy csúcsát", viszont nem kaptam megnyugtatóan hiteles képet a hétköznapiokról.

No, hát segítsenek ebben ott élő barátaim! Réka és Zsolt, akik készségesen megosztják velünk gondolataikat arról, hogy milyen is a román-magyar viszony, milyen örömeikkel és harcokkal járnak saját hétköznapijaik. Juthatunk-e közös nevezőre a történelmi Magyarország nyugati megyéjének szülőteként és lakójaként, az országunk legkeletibb

megyében élőkkel, mégha egy mai országhatár el is választ minket.

Összegzés és konzekvencia levonás Réka és Zsolt írásai után sem lesz. Hacsak azt nem tekintjük annak, hogy kijelenthetjük: örömmel veszünk részt az ő hétköznapijaikban és ünnepeikben, akár személyesen, akár virtuálisan, híradások révén, interneten keresztül, vagy éppen újságunk hasábjain. Ők pedig szintén baráti örömmel jönnek hozzánk, kirándulásokban, zárandoklatokban közösen megélni egy magyarságunkat és egy hitünket. Együtt vagyunk! **Frigy József**

Székelynek lenni fiatalként

Milyen ma székelynek lenni, multikulturális létben élni? Sokat gondolkodtam, miről is írhatnék konkrétan, hogy mire lehet kíváncsi rólunk egy magyarországi magyar ember, mi az, ami nekünk természetes, számukra pedig újdonság? A legőszintébb igazságok a hétköznapiokban történnek, az utcán, az iskolában, utazás közben, vásárláskor, szórakozóhelyeken stb. Nem politikáról, vagy történelemről szeretnék mesélni, inkább a mindennapi életről, meghatározó pillanatokról.

Fiatal székelyként a legfontosabb dolog, amit közölni szeretnék a román-magyar együttélésről, az az, hogy sehová nem vezet a gyűlölködés. A fiatal generáció nem felelős a múltban törtéteért, butaság lenne erre alapozni emberi kapcsolatokat. Egy román fiatal, aki Csíkszeredában, Gyergyóban, Székelyudvarhelyen, vagy más székely városban született, nem tehet arról, hogy ő itt olyan környezetben kell éljen, ahol többségben vannak a magyarok, ahol magyarul köszönnek először, vagy ahol az utcán nap mint nap elhangzik néhány negatív jelző a románokról. Ugyanakkor egy magyar fiatal sem tehet arról, hogy ő egy olyan országot nevez a hazájának, ahol nem az anyanyelve az elsődleges és hivatalos nyelv, ahol néha hazátlannak nevezik őt, azért mert magyarnak vallja magát, vagy ha bárhová utazik román állampolgárként, rögtön megpecsételik a Romániáról terjedő negatív sztereotípiák miatt.

Minden közösségben van mindenféle ember; az a román, aki konfliktust kezdeményez egy magyarral, az alapvetően egy konfliktuskereső ember, ha nem lenne magyar a közelében, akkor megtalálná a hibát a saját társában. És fordítva is igaz, az a székely, aki éppen amiatt bosszankodik, hogy mit keresnek itt a románok, az egy magyar környezetben is megosztaná az embereket. A negatív gondolkodású, konfliktuskereső embereknek Erdélyben annyiival könnyebb, hogy itt a probléma forrása leegyszerűsödik a nemzetiségi kérdésekre, beleértve azt is, amikor egy erdélyi magyar az esetleges céltalanságát annak tudja be, hogy ő itt elnyomásban van. Ez közel sincs így. Az emberek mindenhol panaszkodnak valamiért, ha nincs okuk rá, akkor éppen az időjárás miatt, és az esetek többségében ez a panasz az, ami eljut a médiába, és a médián keresztül olyan helyekre, ahonnan az embereknek nincs lehetőségük személyesen is meg tapasztalni az itteni létet, és csak olyan fozslányok élnek bennük Székelyföldről, aminek nem sok köze van az igazsághoz.

A normális, egészséges emberek itt békében, egymást tisztelve, barátságban élnek együtt, amit én multikulturalitásnak neveznék. A magyarlakta településeken élő románok értenek és nagyrészt beszélnek is magyarul, a magyarok is beszélnek románul. Egy átlagos csíkszeredai szórakozóhelyen vegyes nemzetiségű fiatalok ülnek egy asztalnál jókedvűen, esetleg gyerekkori barátok, egyetemi kollégák, munkatársak. Történik olyan, hogy egy nagyrészt magyar nemzetiségű asztaltársaságban két román egymás között magyarul beszél, így adva tiszteletet a többségnek, és fordítva, a román többségben a magyarok is inkább románul beszélnek. De olyan is gyakran előfordul, hogy egy román és egy magyar egymás között angolul beszél, mert esetleg nem volt lehetőségük helyesen megtanulni a másik nyelvét, így angolul könnyebb a kommunikáció. Tehát gyakran lehet hallani magyar, román, angol, esetleg német szót is ugyanazon a városban élő emberektől. És ez teljesen természetes része a mindennapi életnek. Ezekben a körökben a nemzetiségi különbség nem mint probléma jelenik meg, hanem mint az egymás iránti tisztelet, a megmaradás egyik leglényegesebb része. Aki egy másik ember kultúráját nem tudja tisztelni, az a sajátját is megátadja, ha eljön az idő.

A politika sok problémát generál, és leginkább azokra van hatással, akik a hétköznapi életben nem lelik meg a békét, a barátságot, a

járható utakat. Székelyföld autonómiáját nem a szélsőséges nacionalista megnyilvánulások, zászlós felvonulások fogják kiváltani, hanem a hétköznapi hősök, a szorgos emberek, akik fáradtságos munkával művelik a területeiket, építenek, előrelépnek, egyre inkább elszakadnak a felkínált lehetőségektől, és maguknak teremtik meg a megélhetést. Egyre több székely kézműves termék van piacon, családi vállalkozásokból érkező vegyszermesztésű minőségi élelmiszerek, újra üzembe álltak a manufaktúrák, környezetvédelmi előrelépések történnek, sípályák épültek és épülnek, természetjáró egyesületek létesülnek... Kulturális téren elkezdődött a híres székely népművészet újratemetése, kortárs képzőművészeti központ létesült Sepsiszentgyörgyön, ami jelenleg az egyik legszínvonalasabb az egész országban, világhírű jazz zenészek lépnek fel a Csíkszeredai Jazzfesztiválon, nemzetközi képzőművészeti alkotótelepek zajlanak nyaranta, ahol például távol keleti képzőművész együtt készíti el az alkotását egy helyi kovácsmesterrel, stb... Nekem ez jelenti ma Székelyföldet, egy olyan jövő, ami a gyökereiből táplálkozva fejlődik, és nem a nyugat diktálta lehetőségeket követi.

Arra a kérdésre, hogy fiatal, egyetemest végzett székely nőként miért akarok itthon maradni, és itthon családot alapítani, nagyon sok válaszom lehetne, de egyszerűen csak azt kérdezem, hogy miért ne tehetném? Minden megvan itt is, ami a boldogságomhoz szükséges. A munkám miatt sokat utazom, minél több részét megismerem a világnak, annál inkább erősödik bennem a tudat, hogy Székelyföld az otthonom és nem akarok innen kitelepedni. Nem föltétlenül a nemzetünk megmaradása miatt, hanem elsősorban azért, mert jól érzem itt magam, sok a jó ember, akik élhetővé és élvezhetővé teszik ezt a helyet, Isten pedig egy gyönyörű környezettel áldott meg minket, amire végre érdemes lenne odafigyelnünk. Egyre több anyaországi magyar is vásárol itt házat, és itt képzelel a jövőt, az emberek kezdték felismerni azt, hogy nemzetünk megmaradása, vagy akár az autonómia kérdése nem a szélsőséges magyarkodásban rejlik, hanem – területeink megőrzésére és felhasználására irányuló – szorgalmas munkában, az egymás iránti tiszteletben és értékeink felismerésében.

Az anyaországi magyaroknak, akikhez csak médiafoslányok jutnak el rólunk, azt tanácsolom, hogy jöjjenek el, és ismerjenek meg minket,

adjanak esélyt maguknak megtapasztalni az igazságot, ne a Trianon reményvesztett gondolatával közelítsenek Erdély fele, hanem hagyománytisztelettel és új iránti fogékonysággal.

Szabó Réka

Erdélyben magyarként

Kedves Józsi, amit most olvasol az egy személyes vélemény, nem kötődik politikai párthoz vagy valamilyen „izmushoz”, eszméhez. Valahogy úgy vagyok az erdélyi magyarságom kérdésével, hogy talán a „komplikált” szó az egyik legmegfelelőbb! Hogy mi tart engem Erdélyben? Az egyik legnehezebb kérdés amit valaha feltettem nekem, el is gondolkodtam, azt mondanám: az emberek. Akik a barátaim, a példaképeim, az ismerőseim, rokonaim, az ismerős arcok. Egyszerűen a jó emberek! Értük vagyok még itt, mert ennyi jó ember egy helyen, az valami fantasztikus. Tudom ettől a kérdéstől sokan többet vártak; ebben benne vannak az erdélyi hegyek, meg minden, ami a környezet része,

benne vannak az emlékeim, a nosztalgiaim, az életem. De ez mind körítés ahhoz képest, ami a lényeg, és ezek a jó erdélyi emberek.

Mennyire terhes a román fennhatóság, helyi, országos hatalom? Ezt a következőképpen mondanám el. Amikor megismertelek titeket, nyugat-magyarországi embereket, azt éreztem, hogy basszus otthon vagyok. Amikor átjövök Magyarországra, akkor számomra mind a mai napig nagy dolog, hogy minden magyarul van mindenhová felírva. Én még egy reklámtáblának is örvendek, amin magyarul van egy abszurd szöveg, legyen az akármi, csak magyarul legyen. Nálunk minden városnak két neve van, de van olyan város is, ahol bár nagy magyar közösség él, a város

neve románul van kiírva, meg klingonul is (Star Warsból merítve), de magyarul nincs. Románia nemzetállam, úgy kezelnek minket, magyar közösséget, mint úrlényeket, a tolerancia a politikában olyan, mint hullán a smink, erőltetett és mesterséges. Természetesen van kivétel is, mert a román emberek sem gonoszok, tudnak gondolkodni, és az emberek szintjén a kommunikáció sokkal emberközelibb, csak néha megvezetik őket, ehhez nagyon értenek egyes politikai pártok. De ez nemcsak nálunk van így!

Hogy a szülőföld vonzása mennyire erős, azt nemcsak abban mérem, hogy esetleg egész életemben a szülőföldemen maradok. Én katolikus vagyok, ami egyetemest jelent, az

egyházamnak van egy erős missziós oldala, legalábbis kell hogy legyen. És ebben én el tudom képzelni, hogy vannak más szerepek is, nemcsak a szülőföld. De tudod, Isten útjai kiszámíthatatlanok, egyszer hív, máskor küld! Persze a szüleim, nagyszüleim földje az egy felejthetetlen örök lelki kincs is, erről nem tudnék örökre lemondani, nem is akarok, nem is fogok. Az áttelepülés gondolata sokáig föl sem merült bennem. Ha előfordulna is, az nem a román kormány miatt lenne. Ők annyira nem tudják nehezé tenni a helyzetet, hogy miattuk tegyem meg ezt a lépést. Viszont néha álmodok arról, hogy olyan országban élek, ahol a nyelvem miatt nem vagyok másod- vagy harmadrendű állampolgár. Az, hogy nálunk a rendőr velünk románul beszél, az a politikai játszma része, mi válaszolunk neki az ő nyelvén, mert az okos ember mindig több nyelvet beszél, és nem engedjük, hogy kihozzon a béketúrásunkból. Erdélyben román rendőrnek lenni karrier, de nem kell túlzott emberség hozzá!

A magyarságot egy komoly erdélyi ember életében nem abban mérik, hogy mennyire akar autonómiát, vagy nem, ez mese, nem kell mindent lenyelni, amivel a politikum határon innen és túl esetleg etet bennünket. Én sajnos sok magyar ember életéből azt látom, akik a politikán akadnak fent, hogy mindig vitáznak, jobb oldal, bal oldal, stb. Ezen túl kell lépni, az ilyen gondolkodás megosztottságot szül, nekünk meg megosztottságra nincs semmi szükségünk, hisz így is határok válsztanak el. Magyarnak kell lenni, a többi fárasztás. Néha az életben az útke-reszteszödéseknel mi is hol balra, hol jobbra megyünk, nem csak egy irányba. Szóval nyugi, kevesebb politikai hiradást kell nézni, és több animal planetet vagy paprikatévét. Szeretnék egy olyan világot, ahol a politiku-

sok munkanélküliek, hát dolgozzunk rajta. Kisebbségben élni Romániában nem leányálom, de Erdély egy csodaszép országrész, ahol rengeteg jó ember lakik egymás mellett, vagy együtt, nekünk ez az életünk része. Vannak nagyon jó magyar és román barátaim, én mindegyikre büszke vagyok. De mindkét nép között vannak bunkók is, nacionalisták is, meg tudatlanok, akiket könnyű megvezetni. Igazából a világban is minél több nyelvet beszélsz, annál könnyebben boldogulsz, ez azért figyelemreméltó. Erdély mindig is a népek olvasztótégelye volt, mi mindig megvoltunk egymás mellett, és amikor veszed a fáradságot, és megismered a másikat, akkor rájössz, hogy bármilyen nyelvet beszéljünk is, a bőrünk alatt mindenkinek van szíve, meg minden más egyebe, eléggé egyformák vagyunk.

Persze vannak nézeteltérések is, amikor pl. rám szóltak, hogy ne beszéljek magyarul,

mert Romániában vagyunk, akkor mondtam, hogy miért, te ha Kínában vagy, kínaiul beszélsz? Na, de ettől még lehet élni. Ami igazán fáraszt, az az, hogy amikor az anya-országból eljön valaki, és az van a fejében, hogy minden román gonosz, vagy annál is rosszabb. Esetleg egy nagy magyar zászlóval menetel a román rendőrség előtt, vagy kihirdeti, hogy ez itt Magyarország. Ezzel csak az a gond, hogy ő másnap hazamegy, én meg itt élek. És lehet, hogy azzal a román rendőrrel két éve kinlódok, hogy ne lássuk egymást ellenségnek, és egy ilyen vicc ezt a két éves munkámat tönkreteheti. Ha Erdélybe jön valaki, akkor ne legyen magyarabb a széke-lyeknél, mi nagyon jól tudjuk, hogy milyen magyarnak lenni itthon.

Tudod, mi mindenkit szívesen látunk, aki eljön Erdélybe, ez egy meseország, nekünk is jó hazamenni úgy, hogy tudjuk, vannak ott barátaink!

Kovács Zsolt

Szabó Réka alkotásai

Dr. Takács Gyula plébános atya

Plébánia: Csörötnék (Örök Ige) plébánia • Felszentelés: 1971. június 20. • Születési hely, idő: Szentgotthárd, 1947. augusztus 14.

SZOLGÁLATI HELYEK

Káplán:

1971-72 Páka

1972-75 tanulmányi szabadság Róma

1975-76 püspöki szertartó

1976-80 püspöki titkár

1977-1982 Hittudományi Akadémia Levelező tagozatának tanára

1982- Hittudományi Akadémia Nyelvi tanszékének tanára

1992-2012 főiskolai tanár, Veszprém, Budapest

1994- Szent Gellért Hittudományi Főiskola tanára

2010- PPKE magántanára

2000- pápai káplán

Plébános:

1980-2007 Rábagyarmat

2007- Csörötnék

Tudományos fokozat: habilitált teológiai doktor

(Forrás: <http://www.martinus.hu/nev-es-cimtar/lelkipasztorok/110/takacs-gyula-dr>)

Plébános atya Isten kegyelméből jövőre számos ünnepelésre okot adó kerek jubileum részese lesz. Elsőként említve, betölti 70. életévét; papi hivatásának 45. évfordulóját ünnepelheti; Csörötneki plébánosnak kerek 10 éve mondhatja magát, ez egyúttal azt is jelenti, hogy községünkben, Magyarlakon is tíz éve teljesíti szolgálatát. Régi adósságunkat szeretnénk törleszteni, amikor életútjáról, annak kiemelkedő állomásairól kérdezzük őt, azzal a nem titkolt céllal is, hogy községünk lelkipásztorát a magyarlakhi hívek még jobban megismerhessék.

Keretes írásunkban a Szombathelyi Egyházmegye honlapján plébános atyáról szóló életrajzi adatokat közöljük. Mielőtt ezzel kapcsolatban kérdeznénk, menjünk vissza még korábbi időkig:

– Kicsiny gyermekként hol nevelkedett, kik voltak szülei, testvérei? Mit kapott tőlük útravalóul?

– Szentgotthárdon laktunk, amikor születtem. Az első néhány év emlékei oda kötnek. Azonban hamarosan Gasztonyba költöztünk, és ott nevelkedtem. A szülői házat Gasztony jelenti.

Szüleim vallásos és szorgalmas emberek voltak. Édesapám Takács József, szerszámlakatos mester. Édesanyám Mendel Julianna, otthon és a mezőn dolgozott. Öten vagyunk testvérek. Bátyám, László szintén pap lett. A többiek szép családot alapítottak.

Az összetartozást kaptam a családtól; azt, hogy másokért éljek, és azt, hogy a másik sem idegen. Ahogy a Zsoltáros mondja: „Milyen jó, milyen édes testvéreknek együtt lenni.”

– Hol végezte általános és középiskolai tanulmányait? Jó tanuló volt?

– Az általános iskolát Gasztonyban kezdtem, az ötödik osztálytól a Rátóti Körzeti Iskolában folytattam. A középiskolát a Győri Bencés Gimnáziumban végeztem. Sohasem tartottam magam elég jónak. Tanárain és iskolatársaim viszont jónak ítélték.

– Miként és először mikor érezte Isten meghívását, gyermekkorában is pap szeretett volna lenni?

– Gyermekkoromtól mindig pap szerettem volna lenni. Isten hívását sokszor éreztem – sőt egészen bizonyosan tudtam magamban.

– Mit választott szentelésekor papi jelmondatául, és miért ezt az igérszt?

Papi jelmondatom a Szentmise liturgiájából való: „Erősítsd meg hitben és szeretetben földi zarándokútját járó Egyházadat.”

Az út, a zarándokút – a hívek élete: a hit és a szeretet. Isten kegyelmének és erejének közvetítője és eszköze lenni az emberekhez – ebben áll a papi élet eszménye.

A teljességhez azonban hozzátartozik, hogy ez a mondat a második választás volt. Először az Úrfelmutatást követő harmadik feleletet választottam: „Üdvözíts bennünket világ Megváltója, ki kereszted és feltámadásod által megmentettél minket!” Az akkori állami hatóság azonban nem engedélyezte ezt a mondatot. Talán féltek a kereszttől, feltámadást meg végképp nem szerettek volna.

– Mit érez egy pap amikor pappá szentelik?

– A pap leginkább elfeledkezik önmagáról, és hagyja, hogy elfoglaljon benne minden helyet az Isten. Persze tudatában van ennek, de azt is tudja, hogy felfoghatatlan, ami történik. A pappá szentelés nem annyira érzés, mint inkább történés.

Innentől kezdődően haladjunk az egyházmegyei honlapon szereplő életút-mérőföldkövek sorrendjében.

– Első állomáshelyén pályakezdő káplánként milyen feladatokat kapott, milyen kérdések foglalkoztatták hivatásának legelején?

– Pákai káplán-évemben plébánosomnak és káplán társamnak minden papi munkában segítségére voltam: miséztem, prédikáltam, gyóntattam, hitoktattam, temettem. A plébániához tizennégy község tartozott.

Ugyanakkor a Pázmány Péter Hittudományi Akadémián a licenciára készültem. A dolgozatom témája: „Szent Pál apostoli jelleme” volt.

– Milyen indíttatásból került Rómába, milyen tanulmányokat folytatott? Volt-e ideje a tanulás mellett Rómát megismerni?

– 1972-től 1975-ig Rómában a Pápai Biblikus Intézetben tanultam. Fábián Árpád szombathelyi megyéspüspök úr küldött ki, budapesti professzorom, Zemplén György ajánlására. A Szentírástudomány különféle ágaival foglalkoztam, és biblikus licenciát szereztem.

A római tartózkodás három éve alatt Rómát és Olaszország több helyét is volt alkalmam megismerni – nem úgy, mint akik néhány napra odalátogatnak, hanem úgy, mint aki ott élhet ezek között az emlékek között.

– Ki volt annak idején egyházmegyénk püspöke, amikor ön püspöki szertartó és püspöki titkár volt? Egyáltalán, mit takar e két elnevezés?

– Az egyházmegye püspöke Fábián Árpád volt. Rómából visszatérve központi szolgálatra hívtak. Mind a szertartó, mind a titkár a püspök munkájának a segítségét jelenti, a szertartó inkább a liturgiában, a titkár a hivatalos ügyek intézésében. Öt évig töltöttem be ezt a szolgálati helyet.

– Jó ideje már Rábagyarmat és Csörötnek plébánosa, gyakorlatilag ezen települések és filiáiban szolgált az eltelt 37 évben. Nem gondolt-e váltásra, merült-e fel Önben vagy mindenkor püspökében olyan gondolat, hogy új állomáshelyre kerüljön? Hogy élte meg e huzamosabb időszakot szinte egy helyen?

– 1980-ban kerültem Rábagyarmatra plébánosnak. Csörötnek volt Rábagyarmat filiája. 2007-től Csörötnek Örök Ige Plébániaként hét község tartozik hozzám: Csörötnek, Magyarlak, Nemesmedves, Rábagyarmat, Rátót, Rönök, Vasszentmihály.

2017-ben valóban betelik a 37. év egy helyen. Soha nem gondoltam, sem nem törekedtem más helyre, mégpedig azért, mert a plébános a plébániáján olyan, mint a családátya a családjában. A családátya pedig elsősorban és minden egyéb sorban hűséges a családjához. Ezenkívül az intenzív munka azzal az előnnyel jár, hogy egészen magához köti az ember figyelmét, és nem ér rá fölösleges dolgokon jártatni az esztét.

– Több hittudományi főiskolán, egyetemen is tanított, vagy éppen még napjainkban is tanít. Milyen tárgyakat oktat? Vizsgáztatja is pap-növendékeit? Szigorú tanárnak számít, vagy inkább engedékeny?

– Ugyanakkor folyamatosan tanítottam is: a Pázmány Péter Hittudományi Akadémia Levelező Tagozatán szentírástudományi tárgyakat, majd 1982-től ugyanitt a Nyelvi Tanszéken héber, görög és latin nyelvet. Különböző helyeken, Budapesten, Debrecenben, Szegeden Szentírás-magyarázatot tartottam, egy szemesztert a Debreceni Tudományegyetemen is adtam szövegek szerkezet-elemzéséből.

1992 és 2012 között a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán Újszövetségi szentírástudományt tanítottam.

Ebben az időben jelent meg „Az Újszövetség irodalma” című kétkötetes könyvem, a „Jelenések könyve” és a „Római levél” című egzegézis kötet. Most van folyamatban az öt kötetre tervezett „Szent János evangélium magyarázata” kiadása. Az első két kötet a múlt évben jelent meg, a közeljövőben jelenik meg a harmadik és a negyedik kötet. 1994-től a Szent Gellért Hittudományi Főiskolán is Újszövetségi bevezetést és egzegézist tanítottam.

A tanítással együtt jár a vizsgáztatás is. Magamat soha nem tartottam szigorúnak, de a növendékeim mindig annak tartottak. Talán nem is a követelmény, hanem a tanári teljesítmény miatt van ez így. A tanítás mellett 1980-tól minden évben lelkigyakorlatokat tartottam. Ezekből készült az „Együtt az Egyetlennel” című kötet kiadása.

– Milyen nyelveken beszél, esetleg tanítja is ezeket?

Olaszul, németül és franciául beszélek, használom az angolt is szakkönyvek olvasására. Tanultam és tanítottam az ókori nyelveket: hébert, arámot, görögöt és latint.

– Tudományos fokozatát hol és mikor szerezte meg?

Tudományos fokozatot több helyen szereztem; a Pázmány Péter Hittudományi Akadémián 1972-ben licenciátust; a Római Pápai

Biblikus Intézetben 1975-ben biblikus szaklicenciát; a Pázmány Péter Egyetem Hittudományi Karán PhD doktorátust és habilitációt. Ugyanitt egyetemi magántanári kinevezést kaptam.

A Szent István Akadémia a tagjai közé választott.

– Mit jelent pápai káplánnak lenni? Ki nevezi ki a pápai káplánokat? Ki terjeszti fel őket e címre?

– A pápai káplán tiszteletbeli cím. A pápa adja ezt a kinevezést a megyéspüspök felterjesztése alapján. A 2000. Szentév alkalmával a csörötneki Örök Ige templom felépítése indokával II. János Pál pápától kaptam ezt a kinevezést.

– Végezetül engedje meg, hogy Magyarlakkal kapcsolatban is kérdezzem. Milyen a kapcsolata a magyarlaki hívekkel, egyházközségi képviselőkkel, illetve most már tanácsadó testületi tagokkal? Megkérném, hogy akár a híveknek, vagy külön kifejezetten a fiataloknak, akik még saját magukat, életük irányát keresik, üzenjen, adjon tanácsot újságunkon keresztül is.

A magyarlaki híveket szeretem, a képviselő ill. tanácsadó testületet becsülöm. Különösen szeretek Magyarlakon prédikálni. A szemekben megcsillanó figyelem értékes ajándék számomra.

A Testület tagjaiban pedig segítőkész és buzgó, tevékeny munkatársakat találok. Külön szeretném kiemelni Magyarlak Község Önkormányzatát, élén Monek Gyula polgármester úrral, sajátos köszönet illeti meg azért az együttműködésért és áldozatos segítő-készségért, amit itt tapasztalok.

Ha tömören szeretnék tanácsot adni – a fiataloknak azt üzenném: az a jó, ha az ember tudja mit akar, és ez a tudás egy egész életre kiható akarás legyen.

És ez a tanács minden korú hívőre alkalmazható: nem elég a következő lépést ismerni. Azt a végső találkozást kell tudni és akarni, amikor az ember közvetlenül az Isten előtt áll meg, és hogy ott megálljon, ezért és ekképp kell megtennie minden tettét, és eltöltenie élete minden percét Isten jelenlétében.

– Plébános atya, köszönöm, hogy kérdéseinkre kimerítő válaszokkal szolgált, kívánok még egészségben és kegyelmekben bővelkedő sok-sok évet Önnek falunk nevében is. Remélem a bevezetőben említett ünnepeket közösen ülhettük meg a jövő esztendőben, Isten áldása kísérje további szolgálatát.

Frigy József

Hitélet rovatunkban indított sorozatunkban a Szombathelyi Egyházmegye honlapjáról részleteiben közöljük egy egészen gyakorlatias téma tárgyalását: egyfajta Liturgikus illemtan ismertetésére kerül sor. Olyan általános dolgokat tárgyalunk, mint a szentmisére való készüllet, a kereszttetés, a térdhajtás, mit tegyen az, aki nem tud térdet hajtani, vagy letérdelni, hogyan járuljunk szentáldozáshoz, stb. Talán azt gondolhatjuk, ezekről felesleges beszélni, mégis remélem, előbb-utóbb mindenki számára fog valami újdonságot hozni a rovat.

Kis liturgikus illemtan – 5. rész

A TESTTARTÁSOK

Az imádsághoz hozzátartoznak a különböző testtartások: ülés, állás, térdelés. A liturgián résztvevők azonos testtartása tiszteletünk, figyelmünk, hódolatunk kifejezése, sőt egyben a keresztyén közösség tagjai közötti egységnek a jele: szépen kifejezi és egyben növeli is a jelenlevők azonos meggyőződését és érzelmeit. Bár a testtartások rendjét a Püspöki Konferenciák országos szinten szabályozzák, helyi sajátosságok mégis sok helyütt előfordulnak. A közösség egységének megtartása érdekében fontos ezekhez alkalmazkodni.

A testtartások közül egyedül a térdre boruláshoz fűzünk néhány megjegyzést. Tulajdonképpen amikor az Eukarisztia az oltáron van, vagyis az átváltoztatástól a szentáldozás végéig, illetve szentségimádás alatt, térdre borulás illeti meg. A Miskolcban azonban megengedi, hogy csak az átváltoztatás alatt térdeljenek a hívek, illetve hazánkban az áldozás előtt, az „Íme az Isten Báránya” szavakra is szokás térdre borulni. Utóbbit dicséretes dolognak mondja a Miskolcban, sőt azt is, ha a „Szent vagy...” befejezésétől egészen az Eukarisztikus ima végéig („Óáltala, ővele és őbenne...”) térdelünk. Ez természetesen nem kötelező, de méltó és igazságos.

A Miskolcban előírásainak értelmében nem kell letérdelni, ha szűk a hely, vagy a jelenlevők sokasága, vagy más ésszerű ok ezt nem teszi lehetővé. (Ésszerű oknak nevezhet-

jük azt, ha valaki fájós térdje miatt nem tud térdre borulni.) Ilyenkor az állás helyettesíti a térdelést, kiegészítve azzal, hogy amikor a pap az átváltoztatás után térdet hajt, az állók mélyen meghajolnak.

Fontos még, hogy az átváltoztatás alatt ne hajtjuk le a fejünket. Az Úrfelmutatás – vagyis amikor a pap az átváltoztatott kenyeret, majd a kelyhet felemeli – éppen azért alakult ki, hogy a hívek jobban láthassák az Eukarisztiaiban jelen lévő Krisztust. Nézzünk tehát ilyenkor fel, lássuk a csodát, hogy Jézus testével és vérével megjelent közöttünk!

A BÉKE SZERTARTÁSA

A szentmise során bár közösen imádkozunk, alapvetően a hívek és a miséző pap között folyik párbeszédes imádság. Ez alól csupán a Mi Atyánk után következő béke szertartása a kivétel: ekkor a mellettünk lévő testvéreinkhez fordulunk kézfogásra, sőt, a buzgóbbak mindazokhoz, akiket csak elérnek így. Ez úgy tűnik, világszerte általános jelenség, ezért is hívta fel XVI. Benedek pápa figyelmünket a következőkre: „Az Eukarisztia természete szerint a béke szentsége. Az eukarisztikus misztérium e dimenziója a liturgikus ünneplésben külön is kifejezést nyer a békecsókaváltás szertartásában. Kétségtelenül nagyon értékes jelről van szó. A mi korunkban, melyet annyi konfliktus terhel, e cselekmény már csak a közösségi

érzés szempontjából is különlegesen fontos, mert az Egyház egyre inkább sajátos feladatának tekinti, hogy kérje az Úrtól a béke és az egység ajándékát önmaga és az egész emberi család számára. A béke vágya elfojthatatlanul jelen van mindenki szívében. A béke és a megbékélés minden jóakaratú ember lelkéből fölszálló szavának szószólója az Egyház, és ahhoz fordul, aki „a mi békénk” és aki meg tudja békéltetni a népeket és személyeket akkor is, ha az emberi próbálkozások zátynyira futottak. Innen érthető az az intenzitás, amit gyakran lehet érezni a liturgikus ünneplésben a béke átadásakor. Mindazonáltal [...] e cselekményt korlátok között kell tartani, mert túlzó formákat ölthet és kavarodást támaszthat a közösségben éppen a szentáldozás előtt. Jó emlékeztetnünk arra, hogy semmit nem von le e cselekmény értékéből, ha megtartjuk az ünneplés légköréhez illő józanságot, például úgy, hogy a béke átadását a közvetlen mellettünk állókra korlátozzuk.” (Sacramentum caritatis apostoli buzdítás, 2007.)

Szintén erre figyelmeztetett a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2004-es körlevélben: „A béke átadásakor mindenki csak a hozzá közel állókat köszöntse.”

Következik: A szentáldozás.

Forrás: <http://www.martinus.hu/lelkiseg/liturgia/5055/kis-liturgikus-illemtan>

Hálaadás a föld terméséért, az emberi munka gyümölcséért

Kovács Zsuzsanna tanárnő és tanítványai a tavalyi évhez hasonlóan idén is elkészítették hálaadó összeállításukat terményekből, gabonafélékből, zöldségekből, gyümölcsökből, a földeken, kiskertekben termő növényekből. Gyönyörűen kivitelezett kompozíciójuk méltó helyen, templomunkban az oltár előtt hirdette Isten jóságát, irántunk megnyilvánuló oltalmazó szeretetét, a föld termése révén atyai gondoskodását.

Az őszi vasárnapok szentmiséin erre is emlékezhettünk.

Frigy József

Megújult a kereszt Háromházban

“Isten dicsőségére és a Boldogságos Szűzanya tiszteletére állította adományaiból Háromház község, 1948.”

Ez a felirat áll a kőkereszt talapzatán a Mesics család háza előtt a háromházi falurészen. A kereszt felállításához szükséges előkerítési területet anno a jelenleg is itt élő ifj. Mesics László nagyapja, Mesics József biztosította a háromházi hívek számára. A keresztet körülvevő kerítés faelemei elöregedtek az idők folyamán, korhadtak, töredezték, cseréjük elengedhetetlenné vált. A szükséges felújítási munkákra a Mesics család jóvoltából kerülhetett sor. A kerítésléceket tartó oszlopokat és vízszintes faelemeket tartósabb anyagra, fémre cserélték, a fémoszlopokat csavarral rögzítették a beton-talapzatra, és új kerítéslécek is készültek, melyek megmunkálását Soós Ferenc asztalos végezte.

Az oszlopok, lécek felhelyezéséből a Mesics család minden tagja kivette részét, az új kerítés körüli rendrakásban Éri Istvánné Roza néni segített. Ahogy a felirat is mutatja, mindezt önzetlenül, “Isten dicsőségére és a Boldogságos Szűzanya tiszteletére”.

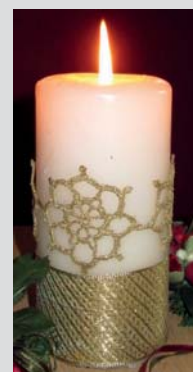
Frigy József

Lelki ráhangolódás Urunk születésére

Az Egyházközségi Tanácsadó-testület szervezésében sok szeretettel várjuk a magyarlakai híveket Urunk születésének éjszakáján, december 24-én a 9 órakor kezdődő „éjféli mise” előtti fél órában tartandó verses-zenés áhitatra a templomban. Kérjük, hozzanak magukkal gyertyát, melyet a lelki ráhangolódás során fogunk meggyújtani – a fényesség eljövételét szimbolizálva.

Ifj. Tóth Mártonné Gabi

Brenner János emlékévé (1957-2017)

“Szent Márton születésének 1700. évfordulója után Egyházmegyénk egy újabb évfordulóra emlékezik: 2017. december 15-én lesz Brenner János, egykori rábakethelyi káplán vértanúhalálának 60. évfordulója. Ebből az alkalomból 2016. december 17. és 2017. december 15. között Brenner János Emlékévet hirdetünk a Szombathelyi Egyházmegyében.”

Ez áll Császár István egyházmegyei kormányzó 2016. Adventjén kiadott köriratában.

A szentgotthárdi születésű István atya maga is jelentős munkával járult hozzá 1999-től kezdődően – mint Brenner János Boldoggáavatási ügyének jegyzője – ahhoz, hogy vértanú

káplánunkat mielőbb oltárainkon tisztelhezzük. Ahogy a kormányzó a köriratban fogalmaz: “...reményeink szerint a boldoggá avatáshoz már egészen közel vagyunk. A hívek buzgó

és kitartó imájának köszönhetően a római eljárás menete, ha lassan is, de szépen halad előre. Már csak a bíborosok tanácsának kell döntenie, és utána a Szentatya elé kerül Isten szolgálja Brenner János boldoggá avatási ügye.”

Az 50. évforduló alkalmából tíz évvel ezelőtt meghirdetett emlékévé után legfőbb ideje, “... hogy újra felszítsuk szívünkben a tüzet Brenner János iránti tiszteletünkben.”

Egyházmegyei kormányzónk körirata ekképpen zárul: “Annak idején a politikai erők mindent megtettek azért, hogy elhallgassák a gyilkosságot, de Isten népének hűségesei tagjaiban nem lehetett elhallgattatni

az igazságot. Az évtizedek alatt az emberek megőrizték vértanúsorsú papunk történetét, emléket, majd amint lehetőség nyílt rá, továbbadták. Tegyük ezt buzgón mi is. Segítsen az Emlékévé mindnyájunkat abban, hogy megerősödjünk Brenner János atya tiszteletében és abban a meggyőződésben, amelyet ő újmiséis jelmondatként választott papi életére: Az Istent szeretőknek minden a javukra válik. (Róm 8,28)”

Magyarlakon, János atya rövid földi szolgálatának egyik helyszínén kövessük mi is buzgó imádságos lélekkel Egyházmegyénk vezetőjének felhívását!

Forrás: www.martinus.hu

Frigy József

Brenner János éjszakai zarándoklat – 2016. december 10.

Vértanú káplánunk a Rábakethely-Zsida közötti erdőn átvezető úton ontotta vérért 59 évvel ezelőtt egy gonoszoktól sötét éjszakán. A Keresztény Megmozdulásokért Egyesület Szentgotthárd hetedik alkalommal szervezte meg a hagyományosan Advent harmadik vasárnapját megelőző szombat éjszakán gyalogos zarándoklatát a káplán által megtett erdei útvonalon. Az eddigi legnagyobb részvétel mellett zajló rendezvényen Rimfel Ferenc plébános és káplánja Pete Polgár Máté atyák indították útjára a keresztutat, melyen a jelenkor káplánja Kerényi Lajos atya keresztúti elmélkedéseit olvasta fel az egyes stációknál. Máté

Fotó: Horváth R. László

atyának igazán különleges élmény lehetett rábakethelyi káplán elődje nyomdokain haladva emlékezni és tisztelni.

Megtisztelte zarándoklatunkat egyházmegyénk kormányzója Császár István atya is, valamint több volt Szentgotthárdon korábban szolgálatot teljesítő atya is, mostani plébániájuk híveivel együtt. Jöttek hívek Körmendről, Szentgotthádról, megyénk távolabbi községeiből is, valamint az egykori fiúákból, így Magyarlakról is, hiszen János atya a mi községünkben is végezte

lelkipásztori munkáját, falubeli tanítványai ma is emlékeznek hittanóráira.

A tiszteletére épült Jó pásztor kápolnában imádkoztuk el az utolsó stációt, majd a zsidai iskolakápolna melletti keresztnél gyújtottunk mécseseket emlékére, zárásul elimádkoztuk a Brenner-imát, fohászkodva mielőbbi boldoggáavatásáért.

Ezután a korábbi évekhez hasonlóan a zsidai hívek látták szívélyes szeretet-vendégségre a zarándoklat résztvevőit.

Frigy József

Magyarlakai Sportkör

Októberi Hírmondónkban jeleztük, hogy a csapatnál személyi változások is történtek az őszi folyamán. Távozott Kardos Csaba vezetőedző a nyolcadik forduló után, valamint Fenyvesi Ádám a tizenegyedik forduló után. Bizton állíthatjuk, hogy mindkettejük elvesztése érzékeny veszteség. Csabi irányítása alatt folyamatosan az élmezőnyben, vagy annak közvetlen közelében tartózkodott csapatunk, jelentős szerepe volt az elmúlt időszak sikereiben. Matyi pedig azon a 9 meccsen, amelyen játszott, hét gólt szerzett, távozásával meccsenként egy gól is kiesett. Mindenesetre köszönjük Magyarlakért, annak csapatáért végzett munkájukat, erőfeszítéseiket, kívánunk nekik a jövőre nézve még további sportsikereket!

A változások ellenére csapatunk az azóta elért eredményeivel az élmezőny közvetlen nyomában maradt, tizenöt forduló után 23 ponttal a felsőházhhoz tartozunk, az eddigi szereplés tehát jónak mondható. Nemcsak a szurkolók érzik így, hanem belülről a csapatkapitány Krajczár „Pepe” Zsolt is ezen a véleményen van:

„Az edzőnk váratlanul távozott, ennek ellenére a csapat nem esett össze, hiszen jónak mondható a szezon vége is. Játékosállományunk változni fog, erről biztosat majd csak tavasszal tudunk mondani. Sok ideje pihenni a csapatnak nem lesz, hiszen a felkészülést idő-

Műfivön még mindig 100%-os Magyarlak, november 20-án Gersekarátot győztük le 1:0-ra, a képen látható Póczik Bence góljával.

ben el kell kezdeni! Bízunk a tavaszi jó folytatásban, és még jobb eredményekben. Köszönet a csapat játékosainak, és segítőknek!

Ezúton kívánok mindenkinek Áldott Békés Karácsonyt és Boldog Új Évet!

Hajrá Magyarlak!

Kettő, három: Lak!”

Bízunk benne, hogy csapatkapitányunk jó szereplésre vonatkozó szavai tavasszal igazolást nyernek; játékosainknak kemény és eredményes felkészülést kívánunk, a meccseken kérjük továbbra is szurkolóink buzdítását, a pályán kívül pedig támogatóink segítségét.

Frigy József

MECCSEK		
MAGYARLAKI SK.	2016-08-21 14:30 4 - 3	SZALAFŐ FC.
PANKASZ KSK.	2016-08-28 17:30 2 - 2	MAGYARLAKI SK.
MAGYARLAKI SK.	2016-09-04 17:00 1 - 2	NAGYRÁKOS SE.
MAGYARLAKI SK.	2016-09-11 17:00 2 - 1	GÁSZTONY KSE.
MAGYARLAKI SK.	2016-09-18 17:00 2 - 2	TELEKES MEDOSZ SE.
MÁRIAÚJFALU SE.	2016-09-25 16:30 5 - 2	MAGYARLAKI SK.
MAGYARLAKI SK.	2016-10-02 16:30 2 - 0	VASALJA HSE.
RÖNÖKÉRT KÖZHASZNÚ EGYESÜ	2016-10-09 13:00 5 - 3	MAGYARLAKI SK.
MAGYARLAKI SK.	2016-10-16 12:30 1 - 1	C SÖRÖTNEK KSK.
RÁBAGYARMAT KSK	2016-10-22 15:30 1 - 1	MAGYARLAKI SK.
MAGYARLAKI SK.	2016-10-30 11:30 1 - 6	ŐRIMAGYARÓSD SE.
ALSÓSZÖLNÖKI STE	2016-11-06 14:00 1 - 3	MAGYARLAKI SK.
MAGYARLAKI SK.	2016-11-13 14:00 3 - 1	HALOGYI SE.
MAGYARLAKI SK.	2016-11-20 12:00 1 - 0	GERSEKARÁT SE.
TUTITEXTIL-KÖRMEND VSE.	2016-11-27 10:30 1 - 1	MAGYARLAKI SK.

TABELLA										
Hely.	Csapat	M	Gy	D	V	Lg	Kg	Gk	P	Megjegyzés
1	ŐRIMAGYARÓSD SE.	15	10	1	4	54	19	35	31	
2	TELEKES MEDOSZ SE.	15	9	4	2	33	15	18	31	
3	NAGYRÁKOS SE.	15	9	2	4	44	25	19	29	
4	PANKASZ KSK.	15	9	1	5	35	22	13	28	
5	MÁRIAÚJFALU SE.	15	8	2	5	35	28	7	26	
6	SZALAFŐ FC.	14	7	2	5	40	34	6	23	
7	C SÖRÖTNEK KSK.	15	6	5	4	32	29	3	23	
8	MAGYARLAKI SK.	15	6	5	4	29	31	-2	23	
9	GÁSZTONY KSE.	15	6	2	7	33	42	-9	20	
10	TUTITEXTIL-KÖRMEND VSE.	15	6	1	8	33	37	-4	19	
11	VASALJA HSE.	15	5	3	7	26	31	-5	18	
12	RÁBAGYARMAT KSK	15	4	6	5	25	20	5	18	
13	GERSEKARÁT SE.	15	5	3	7	22	30	-8	15	(-3 pont)
14	ALSÓSZÖLNÖKI STE	15	4	0	11	15	40	-25	12	
15	RÖNÖKÉRT KÖZHASZNÚ EGYESÜ	15	3	2	10	24	53	-29	8	(-3 pont)
16	HALOGYI SE.	14	2	1	11	17	41	-24	7	

Felhívás – dal, tánc, rovásírás

Igény esetén az alábbi kulturális foglalkozások, ezek keretében oktatások megtartására kínálok lehetőséget falunk lakosainak:

Népi táncok: magyar, hun, görög, bolgár, délszláv, moldvai, kelta táncok.

Dalok: kuruc és betyárnóták, 48-as nóták, leánydalok, moldvai és ázsiai dalok.

Rovásírás oktatás: hun, kelta, etruszk, mezopotámiai, indián rovásírások.

Érdeklődés esetén foglalkozásokat szentelhetünk elődeink, őseink történelmére, mitológiájára, kézművességére, akár mondóka tanításra is.

Jelentkezéseket, érdeklődéseket a témakör megnevezésével személyesen nálam kérem jelezni.

Fehér Tamás

Recept – csavart diós kalács

HOZZÁVALÓK:

Tészta: 50 dkg liszt, 2 dl tej, 12 dkg vaj, 5 dkg élesztő, 5 dkg porcukor, 1 egész tojás, 2 tojás sárgája, 20 g vaniliás cukor, pici só, fél citrom reszelt héja.

Töltelék: 1 dl tej, 8 dkg cukor, 3 dkg vaj, 15 dkg darált dió, 2 evőkanál zsemlemorzsa, 20 g vaniliás cukor, 1 kávéskanál fahéj, fél citrom reszelt héja, 5 dkg rumba áztatott mazsola.

Máz: 2 evőkanál citromlé, 4 evőkanál porcukor kikeverve.

Elkészítése: Kelt tésztát készítünk, fél órát pihentetjük.

A töltelékhez felforraltjuk a tejet a cukorral és a vajjal, hozzáadjuk a diót és a zsemlemorzst, néhány percig főzzük, majd a tűzről levéve belekeverjük a többi hozzávalót is.

Tepsi hosszúságú tekercset készítünk, és hosszanti irányban, pontosan a közepén kettévágjuk.

Az így kapott két tekercset úgy csavarjuk egymásba, hogy mindig a vágott fele legyen felül.

Kivajazott tepsiben, előmelegített sütőben 10 percig erősebb, majd 35-40 percig mérsékelt (160 fok) fokozaton sütjük.

Sütőből kivéve még forrón megkenjük a mázzal.

Jó étvágyat kívánok!

Iff. Tóth Mártonné Gabi

A Magyarlakai Hírmondó felhívásai

- Újságunkban szívesen jelentetnénk meg olyan recepteket, amelyek alapján már valaki elkészített ízletes ételt, süteményt.
- Lehetőséget szeretnénk nyújtani családi üdvözletek megjelentetésére, legyen az akár születés, házasság, évforduló.
- Továbbra is várunk saját verset, mesét, glosszát, bármilyen eseményről, utazásról, kirándulásról készült beszámolót.
- Magyarlakai vonatkozású régi és újonnan készített fényképeket is szívesen közlünk.
- Vállalkozók, cégek rövid bemutatkozását is lehetővé tesszük.

Közlésre szánt írásait, fényképeket a jozsef.frigy@hpe.com email címre szíveskedjenek elküldeni, vagy személyesen juttassák el Frigy Józsefhez.

Jótanács, jó tanács?

„Örömed sok legyen, bánatod semmi,
Segítsen az Isten boldognak lenni.
Legyél mindig vidám, örülj minden szépnek,
Így kívánok nektek szép boldog új évet!”

Magyarlakai anyakönyvi hírek

SZÜLETÉS: Merkli György és Kardos Katalin fia: Ádám.
GRATULÁLUNK!

HALÁLOZÁS: Kozó Imre, Csrenkó István

NYUGODJANAK BÉKÉBEN!

KÖZSÉGÜNK MEGÚJULT HONLAPJA:

<http://www.magyarlak.hu>

Megjelentünk Facebook-on is: <http://www.facebook.com/magyarlak>

Google Picasaweb-es képgalériáink az alábbi internet címeken érhetők el:

2009–2011 közötti albumok (56 album): <http://picasaweb.google.com/magyarlak9962>

Az új album 2012-től: <http://picasaweb.google.com/magyarlak2>